

শ্রীঃ
শ্রীমতে নিগমান্তমহাদেশিকায় নমঃ
শ্রীমান্ বেক্টনাথার্যঃ করিতাকিঁককেসরী।
বেদান্তাচার্যরর্যো মে সন্নিধত্তাং সদা হৃদি ॥

শ্রী মেল্পপত্তূর্ নারায়ণভট্টতিরি ঝিরচিতম্
॥শ্রীমন্নারায়ণীয়ম্ ॥

দশক - ৮১

This document* has been prepared by
Sunder Kidambi
with the blessings of
শ্রী রঙ্গরামানুজ মহাদেশিকন্
His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

---

*This was typeset using Bengali for T_EX.

শ্রীঃ
শ্রীমতে কৃষ্ণায় পরব্রহ্মণে নমঃ
শ্রীমতে রামানুজায় নমঃ

॥শ্রীমন্নारायणीयम् ॥

दशक - ८१

सुभद्राहरणं कालिन्द्यादिरिवाहरणं
नरकासुररधरणं च

स्निग्धां मुक्तां सततमपि तां लालयन् सत्यभामां
यातो भूयः सह खलु तया याञ्जसेनीरिवाहम् ।
पार्थप्रীतौ पुनरपि मनागास्थितो हस्तिपुर्यां
शक्रप्रस्थं पुरमपि रिभो संरिधायागतोभूः ॥ १ ॥

भद्रां भद्रां भवदरजां कौरवेणार्थमानां
श्रद्धाया तामहत कुहनामस्करी शक्रसूनुः ।
तत्र क्रुद्धं बलमनुनयन् प्रत्यगास्तुन सार्धं
शक्रप्रस्थं प्रियसखमुदे सत्यभामासहायः ॥ २ ॥

तत्र क्रीडन्नपि च यमुनाकूलदृष्टां गृहीत्वा
तां कालिन्दीं नगरमगमः खाण्डरप्रীগिताग्निः ।
ब्राह्मणं प्रणयिष्यां देव पौत्रस्यसेयीं
राजां मध्ये सपदि जहसे मित्रिन्दामरक्षीम् ॥ ३ ॥

सत्यां गत्वा पुनरुदरहो नग्नजिह्वन्दिनां तां
वधरा सप्तपि च बृषरान् सप्तमूर्तिर्निमेषात् ।
भद्रां नाम प्रददुरथ ते देव सन्तुर्दनाद्या-
स्तुतसोदर्या वरद भवतः सापि पौत्रस्यसेयी ॥ ४ ॥

पार्थादियैरप्यकृतलवनं तोयमात्राभिलक्ष्यं
लक्ष्मं ह्रिता शफरमर्था लक्ष्मणां मदकन्याम् ।
अष्टौरेणं तव समभरन् बल्लभास्तत्र मध्ये
शुश्रोथ त्वं सुरपतिगिरा भौमदुश्चेष्टितानि ॥ ५ ॥

স্মৃতাযাতং পক্ষিপ্রবরমধিরূঢ়স্তবমগমো
 বহনক্ষে ভামামুপবনমিবারাতিভবনম্।
 বিভিন্দন্ দুর্গাণি ত্রুটিতপ্তনাশোণিতরসৈঃ
 পুরং তারত্ প্রাগজ্যোতিষমকুরুথাঃ শোণিতপুরম্ ॥ ৬ ॥

মুরস্তবাং পথগস্যো জলধিবনমধ্যাদুদপতত
 স চক্রে চক্রেণ প্রদলিতশিরা মঙক্ষু ভবতা।
 চতুদন্তৈর্দন্তারলপতিভিরিঙ্কানসমরং
 রথাঙগেন ছিত্বা নরকমকরোস্তীর্ণনরকম্ ॥ ৭ ॥

স্ততো ভূম্যা রাজ্যং সপদি ভগদত্তেস্য তনযে
 গজথৈকং দত্ত্বা প্রজিঘযিথ নাগান্নিজপুরীম্।
 খলেনাবন্ধানাং স্বগতমনসাং ষোড়শ পুনঃ
 সহস্রাণি স্ত্রীণামপি চ ধনরাশিং চ বিপুলম্ ॥ ৮ ॥

ভৌমাপাহতকুণ্ডলং তদদিতৈর্দাতুং প্রযাতো দিবং
 শক্রাদ্যৈর্মহিতঃ সমং দযিতযা দুস্ত্রীষু দত্ত্বিহিয়া।
 হস্ত্বা কল্পতরুং রুষাভিপতিতং জিত্বেন্দ্রমভ্যাগম-
 স্তত্ত্বু শ্রীমদদোষ ঈদৃশ ইতি ব্যাখ্যাতুমেরাকুথাঃ ॥ ৯ ॥

কল্পদ্বং সত্যভামাভবনভূবিসৃজন্ দব্যষ্টসাহস্রযোষাঃ
 স্বীকৃত্য প্রত্যগারং বিহিতবহুবপুল্লালযন্ কেলিভেদৈঃ।
 আশ্চর্যান্নারদালোকিতরিবিধগতিস্তত্র তত্রাপি গেহে
 ভূযঃ সর্বাসু কুর্বন্ দশ দশ তনযান্ পাহি বাতালযেশ ॥ ১০ ॥

*****